

UOHSX007XR7A

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R82/2015/VZ-28127/2016/323/EBr

Brno 8. července 2016

V řízení o rozkladu ze dne 12. 3. 2015, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **Statutární město Chomutov**, IČO 00261891, se sídlem Zborovská 4602, 430 01 Chomutov, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S1113/2014/VZ-5469/2015/541/PDz ze dne 25. 2. 2015, vydanému ve správním řízení vedeném ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. h) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů v souvislosti s možným nedodržením povinnosti dané zadavateli § 114 odst. 8 v návaznosti na § 114 odst. 6 citovaného zákona ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S1031/2014/VZ, v rámci kterého byl přezkoumáván postup zadavatele v zadávacím řízení na veřejnou zakázku „**Bourací práce KaSS**“ zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 11. 9. 2014 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 12. 9. 2014 pod ev. č. 496934,

jsem dle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované dle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S1113/2014/VZ-5469/2015/541/PDz ze dne 25. 2. 2015

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 28. 11. 2014 návrh uchazeče – "WORLD INVEST" v.o.s., IČO 14868938, se sídlem Obecní 23, 431 11 Otvice (dále jen „**uchazeč**“), na přezkoumání úkonů učiněných zadavatelem – Statutární město Chomutov, IČO 00261891, se sídlem Zborovská 4602, 430 01 Chomutov (dále jen „**zadavatel**“), v zadávacím řízení na veřejnou zakázku „Bourací práce KaSS“ zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 11. 9. 2014 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 12. 9. 2014 pod ev. č. 496934 (dále jen „**veřejná zakázka**“). Tímto dnem, tj. dnem doručení návrhu uchazeče Úřadu, bylo podle § 113 zákona zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedené pod sp. zn. ÚOHS-S1031/2014/VZ.
2. Předmětem veřejné zakázky podle bodu 6 „Předmět veřejné zakázky“ zadávací dokumentace bylo *„odstranění budovy, která sloužila jako kino, vinárna, sázková kancelář a další drobné prostory, včetně provedení přeložky stávajícího vedení teplovodu umístěného v 1. PP objektu a zrušení stávající přípojky plynu a provedení provizorního zaplášťení obnažených částí fasády.“*
3. Dne 3. 12. 2014 obdržel Úřad přípis uchazeče obsahující kopii stejnopisu výše zmíněného návrhu s razítkem potvrzujícím datum doručení stejnopisu návrhu zadavateli dne 28. 11. 2014. Dne 8. 12. 2014 obdržel Úřad od zadavatele poštovní zásilku, jejímž obsahem byla dokumentace o veřejné zakázce v listinné podobě a dne 9. 12. 2014 bylo Úřadu doručeno prostřednictvím datové schránky elektronické podání z téhož dne, jehož obsahem bylo vyjádření zadavatele k výše uvedenému návrhu s příloženým rozhodnutím o námitkách ze dne 20. 11. 2014. Současně s tím Úřad dne 9. 12. 2014 obdržel přípis zadavatele dokládající skutečnost, že výše uvedené vyjádření zadavatele bylo dne 8. 12. 2014 předáno do jeho výpravny k odeslání.

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 158 odst. 1 a 2 zákona.

4. Z § 114 odst. 8 zákona vyplývá, že kromě již zmíněného vyjádření má zadavatel povinnost Úřadu zaslat prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem taktéž zadávací podmínky vyjma netextové části zadávací dokumentace, případně dodatečné informace poskytnuté podle § 49 zákona (dále jen „**zadávací podmínky**“). Z dostupných údajů však nevyplývalo, že by tak zadavatel v rámci výše uvedeného správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S1031/2014/VZ učinil.
5. Na základě výše uvedených skutečností získal Úřad pochybnosti, zda zadavatel postupoval v souladu s § 114 odst. 8 zákona v návaznosti na § 114 odst. 6 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S1031/2014/VZ nezaslal prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem zadávací podmínky ve lhůtě 10 kalendářních dnů od doručení výše zmíněného návrhu uchazeče, a zda se díky tomu zadavatel nedopustil správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. h) zákona, a z těchto důvodů zahájil správní řízení z moci úřední.

II. **Napadené rozhodnutí**

6. Dne 26. 2. 2015 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S1113/2014/VZ-5469/2015/541/PDz (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým ve výroku I. rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. h) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 114 odst. 8 v návaznosti na § 114 odst. 6 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S1031/2014/VZ nezaslal prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem zadávací podmínky ve lhůtě 10 kalendářních dnů od doručení návrhu uchazeče. Výrokem II. napadeného rozhodnutí uložil Úřad zadavateli za výše uvedený správní delikt pokutu ve výši 30 000 Kč.
7. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že z § 114 odst. 8 v návaznosti na § 114 odst. 6 zákona vyplývá, že kromě vyjádření k obdržení návrhu má zadavatel povinnost Úřadu zaslat prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem taktéž zadávací podmínky, a to do 10 dnů ode dne, kdy zadavatel obdržel návrh uchazeče. V šetřeném případě obdržel zadavatel stejnopis návrhu dne 28. 11. 2014, byl tedy nejpozději do 8. 12. 2014 (včetně) povinen doručit Úřadu dokumentaci o veřejné zakázce a vyjádření k obdržení návrhu, a to prostřednictvím datové schránky či jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. V zákonem stanovené lhůtě, tedy dne 8. 12. 2014, však Úřad od zadavatele v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S1031/2014/VZ obdržel pouze dokumentaci o veřejné zakázce v listinné podobě a o den později poté obdržel prostřednictvím datové schránky pouze vyjádření zadavatele k výše uvedenému návrhu uchazeče spolu s jeho rozhodnutím o námitkách uchazeče ze dne 20. 11. 2014.
8. K námitce zadavatele, uvedené v jeho vyjádření ze dne 15. 1. 2015, Úřad uvedl, že není možné přihlídnout k faktu, že výše uvedená povinnost zadavatele je v zákoně zakotvena poměrně nově, neboť zadavatel je vždy povinen postupovat podle aktuálního znění zákona, platného a účinného v době zahájení příslušného zadávacího řízení. Úřad dále dodal, že výše uvedené zanedbání zákonné povinnosti zadavatele nemůže být zhojeno ani skutečností, že zadavatel zaslal Úřadu dokumentaci o veřejné zakázce v listinné podobě nebo tím, že zadavatel výše uvedené dokumenty uveřejnil na svém profilu, neboť § 114 odst. 8 zákona jasně hovoří o povinnosti zadavatele zaslat zadávací podmínky výhradně prostřednictvím

datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.

9. Na základě výše uvedeného se Úřad přiklonil k názoru, že zadavatel v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S1031/2014/VZ nesplnil zákonem stanovenou povinnost v § 114 odst. 8 v návaznosti na § 114 odst. 6 zákona, když Úřadu v zákonem stanovené lhůtě nedoručil prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem zadávací podmínky, čímž naplnil skutkovou podstatu správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. h) zákona. Úřad dále konstatoval, že sám zadavatel ve svém vyjádření ze dne 15. 1. 2015 přiznal, že uvedené dokumenty Úřadu nezaslal z důvodu přehlédnutí této zákonné povinnosti.

III. Námitky rozkladu

10. Dne 12. 3. 2015 obdržel Úřad rozklad zadavatele z téhož dne proti napadenému rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 26. 2. 2015. Zadavatel podal rozklad v zákonné lhůtě.
11. Zadavatel v rozkladu namítá, že postup Úřadu před vydáním napadeného rozhodnutí byl nezákonný a že výše pokuty uložená mu Úřadem ve výroku II. napadeného rozhodnutí je nepřiměřeně vysoká vzhledem k zanedbatelnosti jeho pochybení. Tyto závěry zadavatel dovozuje z níže rozepsaných důvodů.
12. Zadavatel předně v rozkladu uvádí, že Úřad, jako správní orgán, nepostupoval po přijetí poštovní zásilky, jejímž obsahem byly zadávací podmínky vztahující se k předmětné veřejné zakázce, v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), konkrétně s § 37 odst. 3 správního řádu, který stanovuje správnímu orgánu (resp. Úřadu) povinnost pomoci podateli odstranit nedostatky jeho podání nebo ho vyzvat k jejich odstranění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu, ač tak podle zadavatele postupovat měl. Zadavatel má za to, že Úřad je tímto ustanovením správního řádu vázán a měl tedy zadavatele po doručení zadávacích podmínek v listinné podobě vyzvat k odstranění vady podání, která spočívala v jeho vadné formě, a zároveň mu k tomu poskytnout přiměřenou lhůtu. Svou námitku opírá zadavatel v rozkladu o rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2010 č. j. 8 Ca 69/2009-30 a zároveň se krom porušení § 37 odst. 3 správního řádu dovolává také porušení základních zásad správního řízení, a to zejména zásady dobré správy.
13. Zadavatel dále v rozkladu uvádí, že od počátku správního řízení zahájeného Úřadem z moci úřední nepopírá své pochybení v podobě porušení § 114 odst. 8 v návaznosti na § 114 odst. 6 zákona. K této skutečnosti ovšem v rozkladu dodává, že i přesto, že Úřad v napadeném rozhodnutí při stanovení výše pokuty přihlédl k argumentům zadavatele uvedeným v jeho vyjádření ze dne 15. 1. 2015, kupříkladu k tomu, že nedošlo k znemožnění řádného a objektivního přezkumu postupu zadavatele v zadávacím řízení, k jeho přiznání, k charakteru spáchaného deliktu i k tomu, že uvedeným jednáním nedošlo k narušení či ovlivnění průběhu zadávacího řízení, ani k omezení soutěžního prostředí či k porušení základních zásad postupu zadavatele obsažených v § 6 odst. 1 zákona, je výše pokuty uložená zadavateli výrokiem II. napadeného rozhodnutí vzhledem k zanedbatelnosti jeho pochybení stále nepřiměřeně vysoká.

Závěr rozkladu

14. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu rozhodl tak, že se napadené rozhodnutí co do výroku I. i II. ruší, nebo, aby předseda Úřadu změnil alespoň výrok II. napadeného rozhodnutí tak, že sníží zadavateli uloženou pokutu na samou spodní hranici zákonného rozpětí, a to nanejvýš v řádech tisíců korun českých, nikoli desetitisíců korun českých.

IV. Řízení o rozkladu

15. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

16. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
17. Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, když ve výroku I. napadeného rozhodnutí rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. h) zákona tím, že nesplnil povinnost podle § 114 odst. 8 v návaznosti na § 114 odst. 6 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S1031/2014/VZ nezaslal prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem zadávací podmínky ve lhůtě 10 kalendářních dnů od doručení návrhu uchazeče. Dále Úřad postupoval správně, když výrokem II. napadeného rozhodnutí uložil zadavateli za spáchání výše uvedeného správního deliktu pokutu ve výši 30 000 Kč.
18. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

19. Na úvod rekapituluji, že zadavatel již ve svém vyjádření ze dne 15. 1. 2015 a dále v rozkladu přiznává, že dne 8. 12. 2014 doručil Úřadu přípis obsahující zadávací podmínky v listinné podobě, a že dne 9. 12. 2014 doručil Úřadu prostřednictvím datové schránky pouze své vyjádření k návrhu uchazeče na přezkoumání úkonů zadavatele a rozhodnutí o námitkách uchazeče ze dne 20. 11. 2014, nikoli však zadávací podmínky jak požaduje § 114 odst. 8 zákona v návaznosti na § 114 odst. 6 zákona.
20. K námitce zadavatele, že Úřad měl před vydáním napadeného rozhodnutí povinnost pomoci zadavateli odstranit nedostatek jeho výše zmíněného přípisu ze dne 8. 12. 2014 spočívající v jeho vadné formě či jej vyzvat k jeho odstranění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu dle § 37 odst. 3 správního řádu, uvádím následující. Je nepochybné, že Úřad je správním orgánem dle § 1 odst. 1 správního řádu a je tedy v rámci svého rozhodování i jiných postupů vázán správním řádem. V § 37 odst. 3 správního řádu je uvedeno, že nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky

odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Jak vyplývá z obsahu výše uvedeného ustanovení, povinnost správního orgánu (resp. Úřadu) se vztahuje k úkonu, který se nazývá podáním. Podání je charakterizováno v § 37 odst. 1 správního řádu, který uvádí, že se jedná o úkon směřující vůči správnímu orgánu (resp. Úřadu). V § 37 odst. 2 správního řádu jsou následně vymezeny náležitosti, které musí daný úkon směřující vůči správnímu orgánu splňovat, aby mohl být jako podání označen, tj. například z něj musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Komentářová literatura k pojmu podání dále uvádí, že se nejedná jen o žádost nebo návrh na zahájení řízení, ale jakýkoliv úkon účastníka řízení směřující vůči správnímu orgánu, jímž účastník řízení uplatňuje svá procesní práva či se domáhá uplatnění svých procesních práv. (viz VEDRAL, Josef. *Správní řád: komentář. 2.*, aktualizované a rozš. vyd. Praha: BOVA POLYGON, 2012, s. 408, ISBN 978-80-7273-166-4)

21. Na základě výše uvedeného lze konstatovat, že zadávací podmínky, které je zadavatel povinen dle § 114 odst. 8 v návaznosti na § 114 odst. 6 zákona zaslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem, neobsahují základní náležitosti podání uvedené výše ani jimi zadavatel neuplatňuje ani se nedomáhá uplatnění svých procesních práv. Mám tedy za to, že se v případě zadávacích podmínek zasílaných dle § 114 odst. 8 v návaznosti na § 114 odst. 6 zákona nejedná o podání ve smyslu § 37 správního řádu, a proto nebylo v šetřeném případě povinností Úřadu pomáhat zadavateli s odstraněním nedostatků přípisu obsahujícího zadávací podmínky v listinné podobě, či ho vyzývat k nápravě a poskytovat mu k ní přiměřenou lhůtu. Nad rámec výše uvedeného pak považuji za nutné dodat, že na projednávaný případ nelze aplikovat ani zadavatelem v rozkladu zmiňovaný rozsudek Městského soudu v Praze, neboť tento se týkal odstranění nedostatků odvolání proti rozhodnutí správního orgánu, které je podáním dle § 37 správního řádu. Výše uvedenou námitku zadavatele proto neshledávám důvodnou.
22. Dále zadavatel v rozkladu namítá, že Úřad tím, že jej nevyzval k odstranění vady jeho přípisu, která spočívala v jeho vadné formě, a zároveň zahájil správní řízení z moci úřední, jednal v rozporu se základními zásadami správního řízení, zejména se zásadou dobré správy. K této námitce uvádím, že zásada dobré správy je zásadou kvalitního spravování věcí veřejných, které vycházejí z ústavních zásad, z obecných právních principů, z morálních pravidel i z legitimních společenských očekávání. Dobrá správa tedy označuje takový postup Úřadu, který je nejen v souladu se zákonem, ale zároveň mu nelze vytknout svévoli, účelovost, vyhýbavost, neefektivnost, liknavost a jiné nežádoucí znaky (srov. k tomu též Principy dobré správy, publikované na webových stránkách veřejného ochránce práv <http://www.ochrance.cz/cinnost/sprava.php>).
23. Jak již bylo řečeno výše, Úřad postupoval v souladu se zákonem, když nevyzval zadavatele k odstranění vady přípisu doručeného Úřadu dne 8. 12. 2014 a následně zahájil správní řízení z moci úřední z důvodu pochybností týkajících se spáchání správního deliktu zadavatele dle § 120 odst. 1 písm. h) zákona, neboť nebylo jeho povinností postupovat dle § 37 odst. 3 správního řádu. Důvodová zpráva k zákonnému opatření senátu č. 341/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., v souvislosti se správním deliktem dle § 120 odst. 1 písm. h) zákona uvádí, že „*účelem navrhované změny je motivovat účastníky řízení ke splnění povinností uložených jim zákonem a vytvořit tak podmínky pro urychlení správního řízení*“.

před Úřadem a současně zefektivnění přezkumu ze strany Úřadu tak, aby měl již při rozhodování o předběžném opatření k dispozici co nejvíce podkladů“. Na základě výše uvedeného mám tedy za to, že motiv zákonodárce zefektivnit činnost Úřadu a umožnit mu postihování nezodpovědných zadavatelů má předcházet narušování řádného průběhu správního řízení a stěžování postupu správního orgánu. V důsledku toho nenacházím důvody, abych shledal výše uvedený postup Úřadu jako svévolný, účelový, neefektivní či jinak nežádoucí, což by mohlo znamenat rozpor se základními zásadami správního řízení, obzvláště se zásadou dobré správy. Ani tuto námitku zadavatele proto neshledávám důvodnou.

24. Poslední z námitek uvedených v rozkladu se týká nepřiměřené výše pokuty uložené výrokem II. napadeného rozhodnutí, neboť Úřad při jejím ukládání dle zadavatele dostatečně nezohlednil okolnosti, za nichž byl správní delikt dle § 120 odst. 1 písm. h) zákona spáchán. Pro určení samotné výše pokuty je předně klíčové stanovení její maximální možné hranice. Úřad v tomto ohledu jako horní hranici sankce určil v souladu s § 120 odst. 2 písm. c) zákona částku do 1 000 000 Kč. Výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad uložil zadavateli pokutu ve výši 30 000 Kč. Je zřejmé, že pokuta byla uložena při samé spodní hranici její maximální možné výše.
25. Zákon při posuzování výše pokuty za správní delikt výslovně v § 121 odst. 2 zákona vyžaduje, aby bylo přihlédnuto k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, jeho následkům, a okolnostem, za nichž byl spáchán.
26. Z rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 46/2011-78 ze dne 6. 12. 2012 vyplývá, že byla-li výše uložené pokuty výsledkem správního uvážení Úřadu a napadené rozhodnutí bylo vydáváno s využitím zákonem uložené diskrece, bylo povinností Úřadu zabývat se všemi hledisky, které jsou pro posouzení výše pokuty nezbytné, nadto musel Úřad zohlednit i další skutečnosti, jež mohou mít na konkrétní výši pokuty vliv. Klíčovou je pak podmínka, aby z napadeného rozhodnutí bylo seznatelné, jaké konkrétní úvahy vedly správní orgán k uložení pokuty v příslušné výši, a aby výše pokuty s ohledem na zvažovaná kritéria a zákonnou limitaci vyhověla podmínce přiměřenosti. S požadavky soudu na řádné odůvodnění pokuty, obsaženými ve výše citovaném rozsudku, se Úřad vypořádal následujícím způsobem.
27. Úřad v napadeném rozhodnutí zohlednil skutečnost, že zadavatel v zákonné 10denní lhůtě od doručení stejnopisu návrhu uchazeče doručil Úřadu dokumentaci o veřejné zakázce v listinné podobě, díky čemuž i přes porušení zákonem stanovené povinnosti podle § 114 odst. 8 v návaznosti na § 114 odst. 6 zákona nedošlo ke znemožnění řádného a objektivního přezkumu postupu zadavatele v zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku Úřadem. Při posouzení okolností, za nichž byl správní delikt spáchán, Úřad neshledal žádné přitěžující okolnosti a jako okolnost polehčující shledal přiznání pochybení zadavatelem, což umožnilo řádný a bezproblémový průběh šetření dané věci Úřadem. Současně s tím vzal Úřad na vědomí charakter spáchaného deliktu, a to zejména v souvislosti s tím, že uvedeným jednáním nedošlo k narušení či ovlivnění průběhu zadávacího řízení, ani k omezení soutěžního prostředí či k porušení základních zásad postupu zadavatele stanovených v § 6 odst. 1 zákona.

28. Na závěr Úřad zhodnotil, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k výši finančních prostředků, jimiž zadavatel v rámci svého rozpočtu disponuje, považovat za likvidační. K tomu dále dodávám, že Úřad posoudil likvidačnost pokuty s ohledem na poslední zveřejněnou výroční zprávu zadavatele za rok 2013 dostupnou na oficiálních webových stránkách zadavatele. Vzhledem k výše uvedenému tak konstatuji, že se Úřad zabýval všemi zákonem stanovenými hledisky a podmínkami vyplývajícími z výše uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně pro určení výše uložené sankce, a mám za to, že výše uložené pokuty v napadeném rozhodnutí odpovídá odůvodnění uvedenému v napadeném rozhodnutí.
29. K návrhu zadavatele, abych upustil od uložení pokuty nebo abych uloženou pokutu snížil, dále uvádím, že pokuta uložená zadavateli za spáchání správního deliktu má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci preventivní a funkci represivní. Přestože již samotné vedení správního řízení ve věci možného spáchání správního deliktu působí na osobu podezřelou ze spáchání správního deliktu preventivně, musí být v případě konstatování spáchání správního deliktu uložena taková sankce, která vedle preventivního působení bude pro zadavatele představovat i trest. Z výše pokuty, která byla v posuzovaném případě stanovena výrazně při spodní hranici její maximální možné výše, je zřejmé, že Úřad preferoval preventivní funkci pokuty. Již z tohoto důvodu mám za to, že v případě, že bych od pokuty zcela upustil, popř. ji snížil, by nemohla být naplněna represivní funkce pokuty, což bych ve vztahu ke skutkové podstatě deliktního jednání zadavatele nepovažoval za vhodné.
30. V rámci přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí jsem dále posoudil, zda nezanikla odpovědnost zadavatele za správní delikt, tedy zda bylo zahájeno správní řízení ve lhůtách uvedených v § 121 odst. 3 zákona. Tato podmínka pro řízení o správním deliktu v čase, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí, splněna byla, avšak vzhledem k novele zákona č. 40/2015 Sb., kterou se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, byla úprava zániku právní odpovědnosti změněna, a to pro delikventa příznivějším způsobem. Vzhledem k tomu je tak nutné posoudit, zda Úřad zahájil řízení o správním deliktu do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán. V předmětném případě ke spáchání správního deliktu došlo nezasláním zadávacích podmínek vyjma netextové části zadávací dokumentace a dodatečné informace prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávou podepsanou uznávaným elektronickým podpisem ve lhůtě 10 kalendářních dnů od doručení návrhu uchazeče, tedy 9. 12. 2014. Tentýž den se zároveň Úřad dozvěděl o spáchání předmětného správního deliktu. Správní řízení bylo zahájeno dne 7. 1. 2015. V daném případě tedy neuplynula subjektivní ani objektivní lhůta pro zánik odpovědnosti. Odpovědnost zadavatele za předmětný správní delikt, v důsledku účinnosti pozdějšího znění § 121 odst. 3 zákona, které je pro zadavatele příznivější, proto nezanikla.

VI. Závěr

31. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

32. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené usnesení změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Statutární město Chomutov, Zborovská 4602, 430 01 Chomutov

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy